

Černá vdova

Daniel Landa

1. Ten večer splynuly dvě duše,
láaska náma proletěla, jako střela z kuše
a naše horký těla políbený od anděla
hřála. Já pak vstala a cítila,
jak mi v srdci povolila skála.
A ty - víš, co jsi řek?
Že mě máš rád a že mě navždycky chceš!
A já jsem netušila, jak strašně mi lžeš
a myslíš na to, jak vypadneš.
2. Já chtěla jsem ti říct, že tě miluju, ty hajzle!
A ty jsi zdrhnul. Tys někam utek
- fakt statečnej skutek!
A mě to vzalo, snad ti to aspoň za to stálo.
Celou dlouhou noc tvoje tajemná dáma
a ráno se probudím v posteli sama!
Ubrečená, ponížená a uražená žena.

R: Tak s tváří purpurovou
stávám se černou vdovou.

3. Chtěla jsem tě najít a
bylo to, jako hledat jehlu v kupce sena.
Ale černá vdova, ta nikdy dost nemá,
dokud nevykoná to, co by vykonat měla.
A já tak chtěla! Děla hřměla v mém srdci,
v mé duši - andělé hluší.
Z tvýho díla temná jáma zbyla.

R: Proč se má lásko tak bojíš.
Ukaž se, za co teda stojíš!

4. Překvapeně zíráš, já už jsem připravená.
Jak slzu stíráš, opravdu trapná scéna.
Že ses mi tak líbil a žes mi něco slíbil -
tak se shledáváme znova!
5. Kyvadlo se kejvá. Lásko moje vzmuž se!
Někdy to tak bejvá, že třeba smysl už se
nikdy nedovíš a už nikomu nepovíš,
jak líbá černá vdova.
Kyvadlo se kejvá...